

Entrevista a Gilles Colliard, director de l'Orquestra Barroca de Barcelona

Gilles Colliard. © Oliver Minh

“Nosaltres som els millors soldats per construir un món millor”

Per Martí Sancliment

El proper dijous, 30 de març, l'Orquestra Barroca de Barcelona ens convida a la Primera Temporada de Música Antiga al Teatre de Sarrià, fruit de la residència artística que actualment aquesta formació du a terme en aquest espai. Aquest cicle constarà d'un total de quatre concerts, en què l'orquestra ens presentarà obres de Händel, Vivaldi, Corelli, Rameau, Purcell i Telemann, entre d'altres, i amb la col·laboració de diversos solistes com són la violagambista Anne Gaurier, la soprano Esther Ribot, el *traverso* Joan Pons o el violinista Gilles Colliard, director d'aquesta orquestra.

Gilles Colliard resideix a Tolosa de Llenguadoc, on desenvolupa una intensa activitat musical, pedagògica i artística. Mensualment travessa els Pirineus per visitar Barcelona, que, ens confessa, estima d'una forma molt especial. Una estona de conversa plegats ens porta a la introspecció sobre la seva tasca al capdavant de l'Orquestra Barroca de Barcelona i, com qui no vol la cosa, a parlar de retòrica, de bellesa, de música i de memòria...

Martí Sancliment: En el teu cas, Gilles, practiques la música des de vessants i perspectives molt diverses: compositor, intèrpret, professor i ara, també, director de l'Orquestra Barroca de Barcelona. Què et va portar a decidir-te per aquesta orquestra, fundada el 2010?

Gilles Colliard: M'agraden les aventures musicals i humanes i no puc dissociar aquests dos elements. Quan vaig ésser convidat, fa uns anys, a dirigir aquesta formació, vaig quedar frapat per la seva joventut, el seu entusiasme, les seves ganes d'aprendre i d'anar més lluny. No hi havia pràcticament pressupost, però per a mi la simple possibilitat de construir quelcom de bell fou el més important.

MS: Partim d'aquest entusiasme, d'aquesta joventut i ganes d'aprendre i anar més lluny... Quines són avui per avui les característiques principals de l'orquestra que dirigeixes? Quin és el seu secret?

GC: La seva energia i determinació. Jo puc comptar amb cadascun dels músics. Alguns d'ells vénen de lluny i, malgrat els viatges, la fatiga, les condicions financeres, ells m'ofereixen el seu somriure.

MS: I a l'hora de treballar, ¿com apliques a l'orquestra els teus coneixements en la música antiga?

GC: Hi aplico una manera de treballar que és el fruit de vint-i-cinc anys d'especialització i de recerca en aquest camp. Sempre ho enfoco de la mateixa manera amb les diverses orquestres amb què he treballat: intento donar-los una comprensió rítmica del llenguatge musical basat en els *tactus* i alhora també una dimensió retòrica i una atenció constant a l'autenticitat musical.

MS: Els darrers anys hi ha hagut un impuls innegable de l'anomenada "música antiga i música barroca", però què pot aportar realment la música barroca avui dia?

GC: La música barroca és un llenguatge i aquest llenguatge és atemporal. Els afectes expressats pels compositors barrocs són increïblement d'actualitat, tant pel contingut com per la forma. Aquesta possibilitat d'expressar-se sense retenció, amb audàcia, follia i alhora d'una manera tan commovedora i íntima són també característiques dels nostres dies.

MS: Tota la música es pot entendre com un llenguatge, i, alhora com un llenguatge atemporal...

GC: Sí, però alhora la música és l'art més reeixit per expressar l'instant present, deslliurat de qualsevol filtre! M'agraden i estimo, sens dubte, totes les formes d'expressió artística: puc plorar d'emoció assistint a un ballet i encara retinc impreses en mi algunes belles teles de Caravaggio o certs poemes de Rimbaud, però el poder del so és irremplaçable.

Orquestra Barroca de Barcelona

MS: I quin és el poder de l'Orquestra Barroca de Barcelona? Què pot aportar a l'actualitat musical catalana?

GC: Sobretot les ganes de compartir la música, les ganes d'esdevenir un actor vivent al servei de tots els homes i les dones, les ganes també de col·laborar amb altres artistes i les ganes de democratitzar la música. És a dir, un desig d'unir qualitat i simplicitat.

MS: ¿Aquest desig es materialitza en els programes escollits per presentar a la Temporada de Música Antiga del Teatre de Sarrià?

GC: D'alguna manera sí, ja que treballarem conjuntament amb diversos solistes independents. Alhora, intento oferir programes variats i diversos, aprofitar aquestes trobades per fer descobrir també diferents artistes i instruments "estranyos"... Espero poder fidelitzar un públic de totes les edats i condicions socials i m'esforçaré i expressaré per donar al públic les claus de comprensió vers la música que volem interpretar. Crec que és bo guiar l'escolta per tal d'aprofitar-la i gaudir-ne més.

MS: I quins són els repertoris més apropiats i específics per a l'Orquestra Barroca de Barcelona?

GC: Primerament i sobretot em focalitzo en el període de finals del segle XVII i principis del segle XVIII, tot donant protagonisme al repertori de corda. Hi ha nombrosos compositors, les peces són riques i poden aportar a l'orquestra múltiples ocasions de progressar. Aquest treball és meravellós, sempre estem en constant progressió!

MS: Des del 2015 participes activament en la vida musical de Catalunya. Quin és el teu punt de vista, com a suís, de la realitat musical que es viu avui a casa nostra?

GC: Veig Catalunya com un país en si mateix, orgullós de la seva cultura, de la seva història i de les seves particularitats. Hi presento un potencial immens. Al dia d'avui, malgrat la crisi, em sembla observar-hi una renovació, una primavera cultural. Em vull implicar en aquesta realitat, ja que estic convençut de la nostra capacitat d'aportar esperança i amor en les nostres aventures musicals.

MS: Implicat en aquesta realitat musical i davant l'evidència que la música historicista ens permet també conèixer i comprendre el nostre propi passat i potenciar la memòria col·lectiva, ¿preveus amb l'Orquestra Barroca de Barcelona treballar també el repertori i el patrimoni musical català?

GC: Evidentment, el repertori català és inevitable. És important apropar les persones a les seves arrels. Crec fermament que l'art pot aportar la pau i l'harmonia en un món massa instal·lat en el caos. Nosaltres som els millors soldats per construir un món millor i només l'art pot elevar l'home. És així com la nostra missió és una de les més importants.